

Kávézz Jézussal!

***Böjti gondolatok
napról - napra***

Március 20. - hétfő

1Kor 13,4

„A szeretet türelmes....”

Hogyan lehet jól szeretni a kapcsolatainkban, hogy azok hosszú távon tudjanak működni? A jó hír ezen a mai napon, hogy a Bibliában megtaláljuk erre a kérdésre a választ. A szeretet himnuszában, ami a recept, az első hozzávaló egy nagy adag türelem! Ezt ízlelgessük ma egy kicsit!

Pál apostol a szeretetnek 15 hozzávalóját említi a szeretet himnuszban, elsőként a türelmet, vagy más szóval a hosszan tűrést. Ebben a tulajdonságban ott van a szeretet aktivitásra és passzivitásra való képessége, és a kettő közötti egyensúly helyes megtalálásának képessége. A szerető ember tehát az, aki képes tenni és szólni, ha arra van szükség, de képes nem cselekedni és csendben lenni, ha ez szolgálja a másik javát. Mi sokszor összekeverjük a kettőt: akkor szólunk, amikor nem kellene, és akkor hallgatunk, amikor szólnunk kellene. Cselekszünk, mikor várni kéne, várunk, mikor már a tettek mezejére kellett volna lépünk.

Az egyensúly megtalálása nehéz. Egyedül nem is megy nekünk. Ahhoz, hogy a hosszan tűrés képessége formálódjon bennünk, Istenre van szükségünk. Tőle tanulhatjuk meg, hogy milyen a hosszan tűró szeretet. Az egyik zsoltár is ezt az emberi tapasztalatot fogalmazza meg, amikor azt olvassuk a 103. zsoltárban: „Irgalmas és kegyelmes az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy”. Ha átéljük, hogy Isten velünk is milyen türelmes, akkor talán egy fokkal közelebb kerülünk ahhoz, hogy az emberi kapcsolatainkban mi is megtaláljuk az egyensúlyt a cselekvés és a nem cselekvés kettősége között. A recept egyik hozzávalója tehát ismert! Adjuk ezt hozzá az életünkhöz, hogy élhetőbb kapcsolataink lehessenek!

Baloghné Oravetz Anett

Március 21. - kedd

János 7,6

„Jézus pedig így szólt hozzájuk: Az én időm még nincs itt, nektek azonban minden idő alkalmas.”

Ma reggel Jézus azt mondja nekünk, hogy: „minden idő alkalmas”. Ha belegondolunk lehet, hogy ez épp most is elképzelhetetlen, majdhogynem felháborító. Mit jelent az egyáltalán, hogy alkalmas idő? Ha belegondolunk a hétköznapijaink pörgésébe szinte semmi sem alkalmas. Nem alkalmas közösen reggelezni a családdal, de nem alkalmas oda-súgni egy kedves szót a munkatársnak. Nem alkalmas meghallgatni a másikat és nem alkalmas már kipihenni sem magunkat. Mintha azt éreznénk, hogy mindezek csupán „programpontjai” egy napunknak, de már agyban pörgünk is a következő programon. Mégis Jézus azt mondja, hogy nekünk minden idő alkalmas idő. Mire gondolhat itt Jézus? Azt látnunk kell, hogy itt más értelemben használja Jézus az idő fogalmát, mint amit esetleg mi megszoktunk. Általában az időre úgy tekintünk, mintha egy folyó lenne, ami egyenletesen és gyorsan folyik és aminek nem látjuk a végét. Itt viszont Jézus úgy beszél az időről, mintha egy-egy ilyen egyenletesen hömpölygő folyót egyszer csak egy vízesés szakítana meg, ami különleges és mély. Ma erről a vízesésről van szó, amikor is valami különleges és csodálatos történhet, amikor megváltozik a világ körülöttünk és bennünk is. Jézus ezt akarja, hogy legyen ilyen felüdülő időszak az életünkben. Ilyen felüdülés lehet a mostani böjti időszak is, amikor már talán úgy érezzük, hogy az életünk lassan nem is egy folyó, nem is egy tó, hanem sokkal inkább mocsárhoz hasonlít. De Jézus Krisztuson keresztül jöhet vízesés az életünkbe, ami mindent felfrissít és így lehetséges az, hogy az életünk programpontjai, már nem is programpontok, sokkal inkább egy különleges időpont, amiben igazán megtudjuk élni azt az életet, amit Isten tervezett nekünk. Így lehet alkalmas idő a közös reggel, a kedves szó, a meghallgatás és a pihenés is.

Pál Eszter

Március 22. – szerda

Zak. 7,5-6; 9

„Mondd ezt az ország egész népének és a papoknak: Amikor böjtöltetek és gyászoltatok az elmúlt hetven év alatt, az ötödik és a hetedik hónapban, az én kedvemért tartottatok-e böjtöt? Amikor megtettek és ittatok, akkor nem a magatok kedvéért ettetek és ittatok? Ezt mondja a Seregek URa: Igazságos ítéletet hozzatok, szeretettel és irgalmasan bánjatok egymással!”

Nincs abban semmi rossz, ha valaki a maga kedvéért böjtöl. Akár úgy, hogy egészségesebben akar élni, akár úgy, hogy edzeni akarja az akarat erejét, hogy később aztán nagyobb teljesítményre legyen képes. Sokszor kell böjtölnünk úgy is, hogy nem kimondottan ez a célunk, de együtt jár az adott élethelyzetünkkel. Éjszakai ébrenlétekkal böjtölnek a szülők kisgyermekük betegségekor, de minden beteg is ilyen böjti időt él át a gyógyulásra várva. Nincs semmi rossz abban sem, ha valaki a maga kedvéért eszik és iszik a böjt végén. Örül a gyógyulásnak, örül a böjtben megszerzett lelki erőnek, a sikeres testi-lelki méregtelenítésnek.

Ma igénkben Zakariás próféta mégis arra figyelmeztet, hogy lehetett volna ez a böjt és a böjtöt követő öröm még hasznosabb és még eredményesebb. Akkor, ha mindezt a böjti időt arra a célra irányították volna, hogy Istenhez jussanak általa közelebb. Mert ez lehetne a mi vállalt, vagy kényszerű böjti időnknek is a nagy áldása. Ettől az áldástól vonták meg magukat a nép és a papok, amikor nem ezt a célt látták maguk előtt, hanem ehelyett, valamilyen vallásos hagyománynak akartak csupán megfelelni. És nemcsak magukat fosztották meg a böjt nagy áldásától, hanem a közösséget is, mert az Istenre figyelő böjt nagy áldása az, hogy „szeretettel és irgalmasan” tudtak volna bánni egymással.

Bödecs Pál

Március 23. - csütörtök

Zsoltárok 56, 10-12.

„Mehátrálnak majd ellenségeim, amikor hozzád kiáltok. Ebből tudom meg, hogy Isten velem van. Istenben, akinek igéjét dicsérem, az Úrban, akinek igéjét dicsérem, Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?”

Sören Kierkegaard egyik beszédében mesél egy szűkszavú népről, amely nem elég, hogy szűkszavú, volt, még csekélylétszámú is. Egy napon, amikor eljött az ellenség a főváros falai alá, küldöttséget menesztettek a városba, hogy átadják a feltétel nélküli megadásra szólító ultimátumukat. Az ultimátumban ez állt: „semmi esélyetek, adjátok meg magatokat, így elkerülhetitek a vérontást.” A város kapitánya miután elolvasta a rövid üzenetet, mutató ujját felemelve még rövidebben így válaszolt: „ha”. Ami azt jelentette, ha legyőztök, ha valóban erősebbnek bizonyultok. Ez a rövid szócska alkalmas volt arra, hogy az ellenség magabiztosságán rést üssön, a saját népének pedig visszaadja a reményt. A csata kimenetelétől függetlenül pedig erős kétségeket ébresztett az ellenségben, hogy vajon valaha is képesek lesznek-e teljesen legyőzni ezt a nép. Meg tudják-e törni belső ellenállásukat. A zsoltáros számára a „ha”, az Isten segítségül hívása. Önmagában Isten segítségül hívása, a kezek, a tekintetek, a szívek felemelkedése már egyfajta győzelem. Persze, amit a Biblia végig hangsúlyoz, hogy a lényeg, hogy ki az, akit segítségül hívünk. A János levelében így mondja ezt „Ti Istentől valók vagytok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van.” Bőjtben a figyelmünket kell hegyezni, lelkünket arra a nagyobbra irányítani, akinek nem kell tartani semmilyen összehasonlítástól, akár kísértésbe ejtő, akár félelemben tartó, akár szeretetkapcsolatainkat romboló erők hatalmáról van szó. Igazságával, szeretetével, odaadásával, vigasztalásával, örömeivel és békéjével, életével, halálával és feltámadásával bizonyult erősebbnek a világ minden keserűségénél, de a saját szívünkénél is. Amíg készek vagyunk a lelki harcra, addig lesz értelme imádkoznunk is, és lesz motivációnk, hogy tanuljuk a hálás, reményteljes, bizakodó figyelést arra, aki már győzött.

Édes Árpád

Március 24. – péntek

Lk15, 8-10

⁸„Vagy ha egy asszonynak tíz drahmája van, és elveszít egy drahmát, vajon nem gyújt-e lámpást, nem söpri-e ki a házat, és nem keresi-e gondosan, míg meg nem találja? ⁹És ha megtalálta, összehívja barátnőit és szomszédasszonyait, és így szól: Örüljetek velem, mert megtaláltam a drahmát, amelyet elvesztettem. ¹⁰Mondom nektek, így fognak örülni az Isten angyalai egyetlen megtérő bűnösnek.”

A reggeli rohanásban talán már mindenkivel előfordult, hogy éppen azt nem találja, amire szüksége lenne. Kérdésként tör fel bennünk, hogy hová is tettük a telefonunkat, a kocsni kulcsot, az óránkat, és idegesen és reménykedve kérdezzük családtagjainkat, hátha ők látták valahol. Rossz megélni, amikor valami hiányzik. Legyen ez akár egy fontos tárgy, de még inkább egy szeretett személy. Ha őszinték vagyunk önmagunkhoz, nem szeretjük, ha valami hiányzik az életünkből. Az elveszett drahma példázatában szereplő asszony is így volt ezzel. 10 drahmája volt, de egyet elveszített, és az egész lakást tüvé teszi érte: lámpát gyújt, kisöpri a házat, és addig keresi, amíg meg nem találja. A megtalálás öröme hatalmas az asszonynál, mint ahogy nálunk is, ha még idejében megtaláljuk, amit keresünk. Nemcsak nekünk és a példázatbeli asszonynak hiányzik valami, hanem Istennek is. Istennek mi hiányzunk. Hiába van mellette a másik ember, neki minden egyes ember hiányzik, aki nincsen a helyén, mellette, kapcsolatban Vele. Szoktunk-e így gondolni Istenre, mint aki a 9 drahmán túl arra az egyre is vágyik? Elhiszed-e, hogy te is nagyon hiányzol neki és érted is mindent megtesz, hogy az elveszettségéből a megtalált állapotba kerülj? A börtben nem csak mi keressük Istent, hanem Ő is keres mindannyiunkat! Legyen ez a börti nap az örömteli egymásra találás napja!

Baloghné Oravetz Anett

Március 25. – szombat

Zsolt. 33,16-18

„Nem a nagy sereg segíti győzelemre a királyt, nem a nagy erő menti meg a hőst. Csalódik, aki lovaktól vár segítséget, mert nagy erejük nem ment meg. De az ÚR szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak.”

Vannak az életben nyilvánvaló igazságok: erősnek lenni jobb, mint gyengének, egészségesnek lenni jobb, mint betegnek, gazdagnak lenni jobb, mint szegénynek. Vannak csak nyilvánvalónak látszó igazságok is: nagyon erősnek lenni jobb, mintha csak erős vagy, nagyon gazdagnak lenni jobb, mintha csak gazdag vagy. Ezek azonban már egyáltalán nem bizonyosak, sőt ártalmas tévedések lehetnek. És éppen ezek a mi társadalmunk veszedelmes tévedései is.

Ártalmas tévedések ezek, mert a még többre való törekvés elvonja a figyelmet, az időt és az energiát sok más igazi értéktől. Olyanoktól, mint a szépség felfedezése, a szeretetkapcsolatok erősítése, az élet igazi örömeinek a megélése.

Ártalmas tévedés ez azért is, mert csalódáshoz vezet. „Csalódik, aki lovaktól vár segítséget, mert nagy erejük nem ment meg.” állítja a 33. zsoltár. Csalódik a nagy erőben bízó ember, mert mindig lesz nála erősebb, aki le fogja győzni őt. De még a legerősebbnek is ugyanaz a vége, mint a leggyengébbnek. Mert senki sem mentheti meg az életét a mulandóságtól.

Ezért tanácsolja igénk, hogy ne a magunk, vagy emberi szövetségeseink erejében bizzunk, hanem keressük a leghatalmasabb pártfogót. Az Örökkévaló Urat. Bizzuk az Ő irgalmára magunkat. Aki ezt teszi, az nem fog csalódni sem most, ebben az életben, sem ama napon, amikor az utolsó, a legnagyobb ellenséggel kell majd szembenéznie. Mert „az ÚR szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak.”

Bödecs Pál

Március 26. - vasárnap

János 16, 20-21.

„ Bizony, bizony, mondom nektek, hogy ti sírni és jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de szomorúságotok örömmre fordul. Amikor az asszony szül, fájdalma van, mert eljött az ő órája, de amikor megszülte gyermekét, nem emlékszik többé a gyöttelemeire az öröm miatt, hogy ember született a világra”

A hívő ember az, akinek van tapasztalata és váradalma az Isten közelségével kapcsolatban. Számítunk rá, hogy ott lesz, amikor szükségünk van rá, mert ígéretünk van rá: „veletek leszek!” A hívő embernek azonban van egy másik tapasztalata is, amikor tapasztalja, hogy távol van Istentől. Amikor Isten hallgat, nem lép közbe azonnal. Jézus búcsú beszédében arra készíti az övéit, hogy lesznek idők, amikor a távolság közte és a tanítványai között fájdalmasan nagy lesz. Bizonyára a rájuk váró üldöztetésekre is utal. Ez az igazi nagy böjt. Ha hallgatjuk a híreket, akkor ez valóságosabb helyzetjelentés, mint valaha. De lehet, hogy a gyászban, a betegségben, egy-egy személyes válságban, vagy nehéz történelmi időkben tapasztalunk távolságot. A világ számára úgy látszik ez sokszor örömhír. „Isten távol van, úgy élünk, ahogy nekünk tetszik.” Jézus azonban nem hagy kétséget afelől, hogy az ilyen időkben is indokolt a bizakodás és a reménység. És azzal biztat, hogy a legnehezebb helyzetekben sem marad el a fordulat. Olyan fajta terhekkal rakott várákozás a böjt, mint a gyermekvárás egyre nehezedő súlya a várandós nő számára, és mint a szülés fájdalma az édesanya életében. Minden nehézségével együtt alapvetően áldott és reményteljes állapot. Fordulat, amiről Jézus beszél, az ő visszatérésére utal, de fordulat minden tapasztalás, amikor Krisztus a jövőből elénk szaladva szabadulást és gyógyulást ad. Hisszük, nemcsak a Jézus tanítványai számára, hanem az egész teremtett világ számára pozitív fordulatot tartogat Isten. Székely földön az áldott állapotban lévő asszonyokról mondják: jövője van. Hisszük az egész világnak jövője van Krisztus által. Valaki így fogalmazott: az egész világ vajúdik és nyög, mert terhes: Isten ígéreteitől az. A világra is nagy fordulat és átalakulás vár, nem maradhat annyiban a sok igazságtalanság, üldözés, önzés és pusztítás. Ezt talán kevesen érzik, kevesen érzik át. Krisztus arra hív, hogy örömmel vállald a reménység mai napon rád eső terhét és hordozd boldog várákozással.

Édes Árpád

